



# LA CAMPANA DE GRACIA.

DONARA AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

CADA NÚMERO **5** CÉNTIMS PER TOT ESPANYA.

Números atrasats 10 céntims.

ADMINISTRACIÓ y REDACCIÓ: Llibreria Espanyola, Rambla del Mitj, 20, botiga. BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pesetas 1'50. Cuba y Puerto-Rico, 2.—Estranger, 2'50.



## EL AGÜELO PANTORRILLES.



s la figura culminant de la senmana.

Ha bastat que prenguéss lo tren en la provincia de Castelló de la Plana, abont hi té montada una fàbrica en gran escala de diputats y senadors, pera encaminarse a Madrid a veure personalment que tal se portan los seus crios; ha bastat que aparegués passejantse per los carrers y plassas de la vila y còrt, ab lo caracteristich vestit de pagés de la seva terra, la payola al cap, las espadenyas als peus, la faixa a la cintura, la calsa curta y las pantorrillas al ayre, aquellas pantorrillas famosas que li han valgut lo sobre-nom de *Agüelo Pantorrilles*; ha bastat aixó perque avuy Espanya entera, de un extrem a l'altre, lo miri y 'l contempli, més que com una persona, com una verdadera personificació de la política monàrquica, basada en lo caciquisme.

En la vila y còrt ha trepitjat ab la sola de las sevas espadenyas las altombras dels ministeris y las catitas del Congrès: darrera de sas pantorrillas s' ha format un séquit de personatjes encopelats que li han fet la còrt a competència; diputats y senadors y fins ministres s' han disputat l' honor de agasatjarlo: li han tributat obsequis, li han dedicat banquetes...

Dupto que hi haja cap torero, en aquesta terra clásica de las banyas, més estimat, més admirat, més obsequiat que 'l *Agüelo Pantorrilles*.

Pero la veritat siga dita: ell també 's dedica al toreig... y al més fructuós de tots los toreigs coneguts: al toreig polítich.

Pica y banderilleja al seus enemichs ab tot lo salero imaginable... a alguns fins los rosteix ab banderillas de foch. Als seus companys los salva sempre ab un cop de capa oportú y 'ls regala puros... y quan se presenta un toro de cuidado, per exemple la lley armada de sas tant irresistibles prerrogativas, després de uns quants passes de muleta, l' amorra de una sola estocada.

Aixís es que si per un costat té enemichs, que trinan de rabia y pican de peus desesperats, conta sempre ab l' apoyo decidit y entusiasta dels que li deuen algun favor... y treballa tan fi el *Agüelo Pantorrilles*, que 'ls que algún favor li deuen, resulta que son sempre los que manan.

Durant la situació sagastina siguié l' apoyo més ferm de la fusió en la provincia de Castelló de la Plana. Pero al girarse la truyta, va girarse també el *Agüelo Pantorrilles*, convertintse en lo campeó més decidit de la conjunció canovista.

Ell pot dir ab rahó que per alguna cosa posseheix dos pantorrillas: la una per aguantarse y l' altra per donar la còssa... Y se serveix de l' una ó de l' altra alternativament, segóns vajan ocorrent los cambis de situació.

Emul de las institucions, ell admet lo torn dels partits y contribuheix a afiansar als que puján, mal tinga d' enfonzar als que cauhen, pera tornar a alsarlos lo dia que hajan de tornarhi.

De manera, que tant en Cánovas com en Sagasta, gobernant, quan se vejan atacats per las oposicions, en los debats de las Cortes, podrán dir quadrantse:

—Son inútils aquests atachs intempestius. Lo govern disfruta de la omnimoda confiança de la Corona, y del apoyo decidit del *Agüelo Pantorrilles*.

\*\*\*

El *Agüelo Pantorrilles*, verdader Martínez Campos del caciquisme, en aixó de ser sempre dels que manan, conta, com l' héroe de Sagunto, ab dos representants en lo ministeri. Los seus duptes hi hauria pera decidir si 'l Duch de Teluán y en Fabié representan al general del Llorón ó al *Agüelo de las Pantorrilles*.

A lo menos l' arribada a Madrid de tan egregi cacich, los ha fet sortir de pollaguera, com si volguessen demostrar que si bé 'l general Martínez Campos talla 'l bacallá, el *Agüelo Pantorrilles* talla 'l peixo-palo.

Per un moment han olvidat las més graves preocupacions que 'ls absorbían, a trucos de obsequiarlo. Ni s' han recordat del moro, ni de l' estat lamentable de la isla de Cuba. El *Agüelo Pantorrilles*, ab ses resplandors, tot ho ha eclipsat.

Aquella famosa americana que comensa ab los versos: —*La Habana se va a perder—la culpa tiene el dinero...* ha quedat bruscament interrompuda en los llabris dels que la cantavan. Aquella célebre quarteta: *Vinieron los sarracenos—y nos molieron a palos...* també s' ha interromput, perque las bocas que la recitavan han estat ocupadas a la fonda, hont ha sigut obsequiat opiparament el *Agüelo Pantorrilles*.

Tota la vida política, totas las atencions del Estat, totas las qüestions que bullían y s' agitavan més ó menos, los mal-de-caps de 'n Cánovas, las astucias de 'n Silvela, los projectes de discurs de 'n Pidal y Mon... tot, enterament, ha sigut posposat a las consideracions y obsequis dispensats al gran cacich de Castelló de la Plana... perque després de tot, en aquesta Espanya monàrquica, tal com avuy marxan las cosas, no hi ha res que li arribi a las solas de las espadenyas.

\*\*\*

¡Las espadenyas del *Agüelo Pantorrilles*! Algú volia donarli entenen de que se las tragués, de que 's vestís de senyor, a lo menos per freqüentar los salons de Madrid.

A tal proposició, contestá el *Agüelo*: —Vestit tal com vaig, uso de una llibertat que de altra manera perderia, sense adquirir per aixó major importancia que la que tinch.

Y podia haver ategit: —Encare que usi espadenyas, jo puch dir per tot arreu, que m' hi ben calsat las botas.

P. K.

## PESSIGOLLAS.

¿Vas predicant lo dejuni y t' atracas d' estofat? Sempre ha de sé 'l sabater lo qui va més mal calsat.

¿Qué hi fa que la carn s' apuji d' aquest modo tan atrós? ¡Com que, vaji al preu que vaji, nosaltres sòls llepem l' os!

Corts que s' obran en quaresma, ¿qué dimontri 'ns poden dá? Magricias y més magricias, peixu-palo y bacallá.

Diu que 'ls enemichs de l' ànima son tres: mon, dimoni y...—¿Y qué? —Del altre enemich que falta, fa temps que no 'n sabém re.

Lo marit, magre a tot serho; ella grassa a reventar... Un congre y una badella, ¡quin modo de barrejar!

Votant la mesa, al Congrès molts madurs s' han abtingut. ¡Com que som a la quaresma y l' abstinencia es virtut!...

C. G.



As eleccions municipals s' acostan; y a pesar de tot la divisió de las seccions, per lo que respecta a Barcelona, está per fer. Es a dir: feta déu serho ja: lo únich que hi ha aquí es que 'l cos electoral no la coneix. En cambi n' estarán ben enterats y treballarán ab tot desahogo y sense

competència 'ls elements conservadors. Sr. Coll y Pujol: vosté que va dir al empunyar la vara, que no 's proposava ser alcalde de partit, sino alcalde de Barcelona ¿troba si aixó está bé?

Sr. Coll y Pujol: siga menos conservador y siga més barceloní.

Sr. Coll y Pujol: jugar de ventatja, no 'es licit, ni en lo joch de cartas, ni en lo joch polítich.

Los escandalosos fets de Lillo indignarán al home més flemàtich. Figürinse un poble dominat per un alcalde, que disposa de una guardia negra d' escopetaires, composta casi exclusivament de llicenciats de presidi. Figürinse que un dia aquesta guardia dispara las sevas armas contra un grupo de gent pacífica, causant alguns ferits y un mort. Figürinse que 'l mort es un parent del ex ministre liberal, D. Venanci González.

Y ab tots aquests elements tindran un petit bosqueig del trist quadro de Espanya, sufrint baix lo poder dels conservadors.

Pero no n'hi havia prou ab un exemplar. Era precis que l'escàndol se repetís y s'ha repetit, com si la situació conservadora sigues un rellotje de repetició.

Lo fet ha passat a Alcira. Unas quantas familias honoradas estavan reunidas a casa de un amich per pendre café. Inopinadament se presenta un tinent d'arcalde, carli per més senyas, rodejat de la seva guardia negra y dihent:—A fora tothom.

Un cop los té al carrer mana registrarlos. Un regidor que formava part de la comitiva, diu:—¿Fins a mi se m'ha de registrar?

La contestació a aquesta pregunta, sigué un crit de:—¡Llenya! un altre crit de ¡Foch! una descarga cerrada y un remolí de cops de sabre. Total: un mort, dos ferits graves y un gran número de contusos. Sens l'oportuna arribada de la guardia-civil, allà haurien mort lots.

Ara digan si a la Cafreria passen certas cosas caracteristicas de la Espanya conservadora.

La junta del Foment del treball nacional ha suplicat a n' en Ruiz Zorrilla, que com a diputat qu' es per Barcelona, 'ls dispensi l'obsequi d' expressar quin opinionis professa en materias económicas.

Alguns elements de la casa han criticat ab acritut la conducta previsor de la Junta... ¡Dirigirse a un republica... quin escàndol!

No obstant, la Junta podrà dir:—La producció no té opinionis polítiques determinadas... Las instituciones pasan; lo treball queda.

Son molts los sagastins que comensan a sentir rampas d'estómach, al veure que de la cullita qu' ells ¡infelissos! varen regar ab la suhor del seu front, se'n aprofitan los conservadors.

Avuy se troban sense bandera... y lo qu' es més trist, sense toballó.

Y com l'home que té fam moltes se'n pensa, ara surten proclamant la necessitat de sustentar lo principi de la reforma constitucional, decidits a mantenirlo a tota costa, mal las últimas consecuencias de aquest principi hajan de ser l'establiment de la República.

Nosaltres no dirém sino una cosa. Y es la frase andalusa:—¡Venga de ahí!

¡Y exclamarém ab los católichs:—Benehit siga 'l de-juni qu' en certas ocasiones converteix a certs temperaments en homes susceptibles de la práctica de las més grans virtuts!

Quan sentin a dir qu' en tal ó qual puesto 's juga, no fassin més que considerar alló que dihen: Cada cosa al seu temps, com las figas al agost.

Aixís, es en vá que m'escriguin qu' en algunas poblacions importants de la provincia de Girona 's juga desafortadament, puig per més que jo 'm desganyitaria pregonancho als quatre vents de la publicitat, per lo que toca als conservadors, ni menos me escucharían! ...

¡Y qué havian d' escoltarme 'ls conservadors!...

Figúrinse que ja fa tres ó quatre senmanas vaig llegir en un periódich de Madrid un suelto, que traduhiré a continuació, y que si no li donat avants es perque esperava que seria rectificat. Donchs no, senyors: la rectificació no ha vingut.

Lo suelto diu aixís:

«Lo Sr. Romero Robledo serveix de pantalla per sostenir una casa de joch, desde fa alguns anys: de allí surt lo diner pera sostenir periódichs que no podrian viure d'altra manera, pera costejar telégramas, gastos electorals y un'altra porció de necessitats que porta en si lo sosteniment de una jefatura inverossimil, sense desprendiment del que intenta exercirla. En aquest circulo hi entra tothom qui vol, siga ó no siga reformista, ab tal de que tinga algún quarto per jugar; y quan en Romero Robledo 's troba en lo salo conversant ab los seus íntims, allà en las profunditats de la casa s'están plomant tranquilament los que contribuixen a aquests aparatos de influencia política.»

¿Comprenen ara la relació directa que té 'l joch, vedat per las lleys de la nació, ab la política dels partits monárquichs?

Molt nos complau l'actitut del partit republica zorrillista revelada en las conferencias que han celebrat a Biarritz sos homes més eminentes ab lo Sr. Ruiz Zorrilla. Las propensións ha acceptar resoltament la lluyta legal, sens perjudici de acudir a medis més expeditos quan se consideri necessari, tan creure que s'acosta 'l moment ansiat de una gran y sólida concentració republicana.

Si lo que tant desitjém s'arriba a realisar, lo camí de la República quedarà més expedit que may.

Que cada qual ocupi son puesto y... en marxa.

Los pintors francesos, cedint a una corrent irresistible de patriotisme, 's negan a pendre part en l'exposició de Berlin.

No: ells no volen acceptar ni 'ls elogis, ni 'ls premis, ni las distincions dels enemichs de la seva patria.

Per anar de Fransa a Prussia, 'ls quadros haurien de atravessar l'Alsacia y la Lorena, y aixó seria prou pera ferlos cambiar de color.

Aplaudim de cor als artistes francesos. Compreném que per lo que toca als alemanys no 'ls pujan veure... ni en pintura.

Lo marqués de Sardoal assegura que 'ls martistas están decidits a apoyar al govern de 'n Cánovas, fins y a tant que las reformas democráticas quedin ben infiltradas entre las classes conservadoras.

Aixó no succehirá, sens dupte, fins al dia que 'ls bos-sins de la taula conservadora deixin de infiltrarse en los estómachs martistas.

La Cámara francesa ha acordat prohibir las apuestas en las carreras de caballs, causa de tantas inmoralitats y de tant grans escàndols.

Y naturalment, los aficionats al espectacle han dit desseguida que sense l'aliciet de las apuestas, las carreras de caballs son mortas, y que a consecuencia d'aixó 'ls sabaters, los sastres, los sombrerers, las modistas y 'ls cotxeros experimentarán danys incalculables.

Tot aixó será cert; pero amigo, que 'ls que pujan gastar busquin diversions que no tinguin per base 'l joch, y tots los industrials recobrarán lo perdut.

Las cámaras de la República francesa mereixen un aplauso pel seu esperit altament moralisador. A lo menos ellas no fan com lo govern de un país que jo conech, que mentres ab una má dicta disposicions enérgicas contra 'l joch, ab l'altra má fa voltar lo bombo de la Loteria nacional.

CARTAS DE FORA.—De Cardona 'ns escriuhen que ratlla ja en escàndol lo qu' está succehint per obra y gracia del cacich de aquella vila. Per qualsevol pretext, vinga ó no vinga a pé, l'arcalde promou causas criminals contra 'ls vehins que no li son afectes, y si bé las més de las vegadas las diligencias preliminaris instruhidas pel jutje municipal, donan lloch a que 'l Jutje de instrucció las consideri improcedents, per no constituhir delictes. lo fet es que s'ocasionan no pocas molestias als que a Cardona tenen lo gust de no pensar com l'arcalde, y que aquella població, a copia de procediments justificats ó injustificats, sémbla, pel número dels que s'entaulan, un dels pobles més criminals d'Espanya. Vaja, que tant mateix a Cardona, tenen un arcalde ben sa't.

L'arcalde de Sant Andréu, que per obra y virtut de la seva molta parladura lográ ferse elegir regidor, a pesar de que prometia atacar los despilfarros y empendre grans economías, desde qu' empunya la vara ha aumentat l'impost de consums y ha aumentat ademés los empleats. En l'oposició 's titulava republica; pero vejentse arcalde ab en Sagasta, va ferse sagastí y apenas van pujar los conservadors va convertirse en canovista, tant que a trucos de que no 'l destituhissen, se mostrá disposat, segons dihen, a fer tot quan convingués. com va demostrarho en las pasadas elecciones. Ara últimament, a la noticia de que tal vegada serian aplasadas las elecciones municipales s'entregá a tals transports d'alegría, que fins va haverhi un tech per celebrar tant fausta nova. Tot aixó fa creure que no hi ha res més agradable que l'ofici de arcalde, quan uns quants mesos més d'exercir l'ofici dona lloch a tals mostrás d'expansió ¡Ay, si las varas servissen per lo que han de servir que 'n veuríam de costellas trencadas!

Últimament ha predicat a la iglesia de Sant Francesch de Vilafranca un Pare Dominicó, que respón al nom de Gonzalez, descantellantse de mala manera, contra 'ls liberals y 'ls republicans fins al punt de que la iglesia més semblava un club de despotisme que la casa de Déu. De malvats, impíos y condemnats no 'ls en deixá. Calificá als emigrats de presidaris, doná 'l crit de guerra al liberalisme, al republicanisme, a la masoneria, a la política, als diaris, als folletos, a las societats, als balls y als pares y mares que permeten que 'ls seus fills hi vajan. Naturalment, LA CAMPANA DE GRACIA excitá de una manera especial la seva furia hidrofóbica. Arribá al extrém de dir que si per convertirnos no bastavan los medis espirituals, se montessen talleres de canons y espasas, fins a ferirnos de mort.—Diumenje passat s'omplí la iglesia de gent, entre la qual hi predominavan los elements avansats, y aixís que 'l predicador s'anava escalfant ressonaren forts murmulls. Lo frare 's torná groch y mudá de taranná.—Lo més xocant es que aquests insensats, que tals discordias promouhen y tals odís suscitan, gosin de la protecció de las autoridades municipales. L'arcalde de Vilafranca Sr. Torrellas no content d'enviar municipals y empleats a la iglesia ab l'excusa de mantenir l'ordre, assistí ell personalment cada día al sermó, y en quant sentí que 'l frare deya:—Germáns meus: tots los qu' en las elecciones passadas votaren a un republica ó a un liberal, son uns condemnats y uns pocas vergonyas, l'arcalde de Vilafranca respongué:—Es veritat.

Los individuos de un Centre carcatólich de Castellvell (Reus) tractavan de comprar un acordeón a un jove per la cantitat de quatre duros, quedant lo tracte fet. L'objecte dels carcatólichs consistia en amenisar ab música de acordeón lo rosari de l'aurora. Tingueren l'instrument en son poder per espay de 15 días, pero quan tractaren de recaudar la suma per pagarlo, sortiren ab que no podían donarne més que tres duros, quedant en consecuencia lo tracte desfet, la formalitat dels carcatólichs posada en ridícul, y 'l rosari de l'aurora sense música.

Com de costum, lo día 4 del corrent se celebrá ab molt lluhiment la festa cívica del Vendrell. Portaren coronas al cementiri, ahont descansan las víctimas de las brutalitats dels carlins, que invadiren aquella població. las següents entitats: Joventut vendrellense, Cassino Circo, Cassino republica, Foment, Comitè federal, Societat de Boters, Colonia vendrellense resident a Barcelona y Societat coral La Lira, la qual ademés cantá un himne alusiu. A la nit en lo Cassino republica, se celebrá una vetllada de propaganda, prenenthi part distints oradors que sigueren molt aplaudits,

en especial lo Sr. Salas Antón. En lo Cassino del Circo ahont hi actúa la excelent companyia dirigida pel Sr. Arolas, se posá en escena un quadro dramátich en un acte intitulat 4 de mars, original del Sr. Ramón y Vidales, notari públich de aquella població. L'obra está molt ben escrita, té situaciones conmovedoras que interessan vivament al públich, lo qual féu que l'autor sigues cridat a la escena, entre 'ls més entusiastas aplausos.

Sortirá dintre de pochihs días:

## UN VIATJE DE NUVIS

Humorada en vers, per C. GUMÁ  
ab dibuixos del reputat artista M. MOLINÉ.

### LO DE CUBA.

Lo ministre d'Ultramar reb un enviat de l'Habana que acaba d'entrá y demana permís per conferenciar. Després del corresponent saludo al apotecari, entre en Fabié y l'emissari s'entaula 'l diálech següent:—Señor menistro, 'm presento pidiéndote en nom de Cuba que deshaga aviat la nuba que oscurece el firmamento.—Digui; y si jo 'l puch servir, cregui que ho faré ab molt gust.—Le contaré lo más just de tot lo que passa allí. Cuba está desballestada, tot va de capa caída; la agricultura, perdida; la exportación, encallada. Allí no hay paz, ni trabaco, ni nada de que comer, ni se sabe ya qué hacer del azúcar y el tabaco. Los brassos están en ocio, el latrocinio se extiende, no se compra ni se vende; ni se hace el menor negocio. En fi, sube ya a tants graus la rabia que 'l pueblo cría, que es fácil que 'l mecor día tot se'n vaja a can Pistras.—¿Vol dir que no ho exagera?—Aixís me caiga aquí muerto si tot lo que dich no es cierto... ¡Ay, señor, si V. lo viera!—¿Y de qué opina que vé aquesta extranya atonia?—Viene de la empleomanía... y otras causas que yo sé. Cada mes hay allí arribos de sanguicuelas, que hi van sin otra idea ni plan que el de menjársenos vivos. Cuba es como una naranca que hay que exprimir con firmeza, chuclándole la riqueza y dejándola sin blanca.—Y pues ¿que fa en Polavieja? ¿que no ho veu ell tot aixó?—Está clar ¡no digo yo! Lo vé tot... pero lo deja. Palavieja ha fet igual que todos los generales que quieren curar certs males con música celestial. Van allá llenos de fé, siembran promesas hermosas, quieren haser muchas cosas... y al cap-de-vall no hacen ré.—Pues... ¡ja veuré d'estudiarho.—¡No pierda el temps en cumplidos! Miri que 'ls Estats-Unidos tienen un quenio muy raro.—¿Qué vol dir?—Que busqui 'l modo, no de corre... ¡de volar! Usted aun lo ha d'estudiar y ells ya lo han estudiat todo.—Avuy mateix dictaré algunas midas certeras.—¿Me lo dise V. de veras?—Desseguida ho vaig a fé.—Bueno, pues: nosotros dos crech que ya hemos terminado; ¡no se olvide de lo hablado!—Pássiho bé.—Quedi con Dios.—

En Fabié, per celebrar l'haver sortit del apuro, encén desseguida un puro, s'asséu y 's posa a fumar. L'altra baixa ab pas incert la gran escala alfombrada y canta ab veu esquerdada:—¡La Habana se va a perder!

C. GUMÁ.

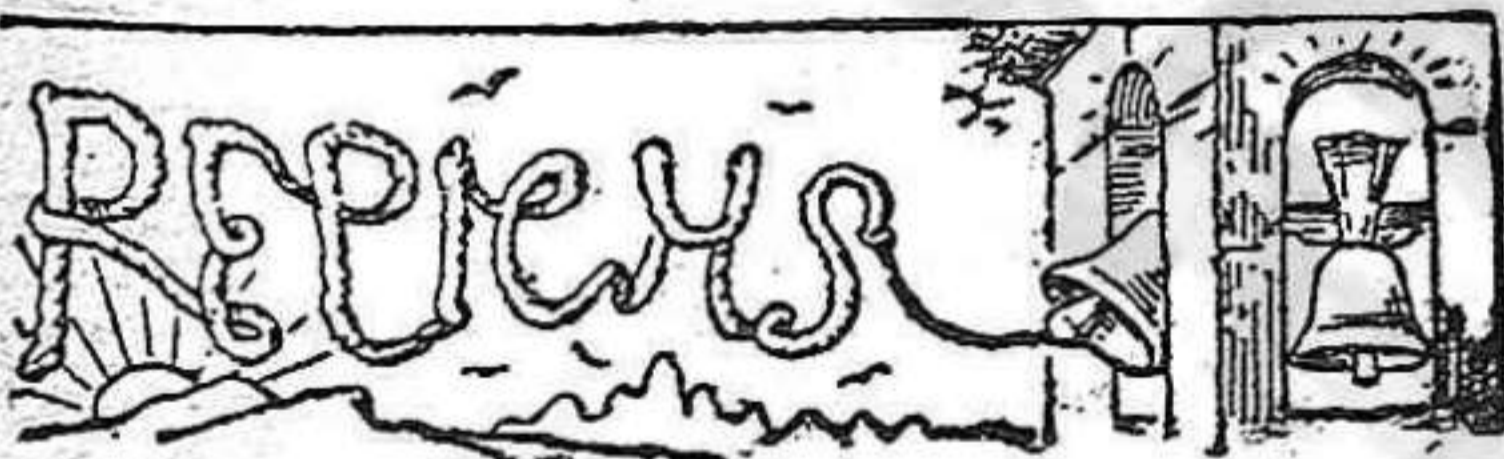
### BUGADA PARLAMENTARIA.



os pares de la patria 'ns están amantint un espectacle altament divertit: la discussió de las actas brutas. Que 's preparin los aficionats a sensacions fortes: dísu que hi ha acta que al presentarse en lo Congrès, farà 'l mateix espatéch que si reventés una caldera plena de... de qualsevol porquería.

En cambi, las personas delicadas que 's comensin a fa-  
par lo nas.  
Las actas brutas passan de cent cinquanta.  
Semblan moltes de moment, pero quan se reflexiona que  
son de diputats conservadors, encare venen a ser pocas.  
Lo extrany es com no ho son totes de brutas; perque 'ls  
conservadors, ja se sab, no poden tocar res que no ho em-  
pastifin.  
Hi ha diputat canovista rural, que porta l' acta feta una  
llastima y 's creu de bona fe que la te neta.  
—Don Fulano—deya un de la comissió a un diputat mi-  
nisterial—¿com está l' acta de vosté?  
—Bona, gracias á Dèu.  
—Vull dir si la porta neta.  
—Més, limpia y més hermosa que un mirall.  
—Sense protesta de cap classe?  
—Ah! Aixó sí: n' hi ha vint ó trenta.  
—Apré! ¿Y considerá neta un' acta que va acompa-  
nyada de vint ó trenta protestas?  
—Oh! Jo 'm pensava que volia dir si hi havia gotas de  
tinta ó tacas...  
En lo seno de la comissió hi ha cada día batussas tre-  
mendas.  
—Aquesta acta—d' un dels de la minoria—s' ha de ca-  
lificar de grave. Es sumament bruta—  
Com los diputats conservadors no gastan escrúpuls y  
están avessats á tot, se quedan ab un pam de boca oberta,  
plens d' extranyesa.  
—Per qué es bruta?—pregunta al fi un d' ells.  
—Perque del expedient resultan una pila de ilegalitats.  
En varias seccions apareixen més vots que no pas electors.  
En altres fins hi van haver garrotadas y tiros...  
—Bab! ¡que mira prim vosté! Si l' exercici del sufragi  
universal es una lutxa, per forsa hi ha d' haver ferits. No  
hi ha batalla sense desgracias.—  
Y l' acta es aprobada per majoria.  
Un dels gomosos que han sortit diputats, parlava del  
assumpto en lo saló de conferencias y d' un que deya:  
—Jo portar l' acta bruta? ¿quí ho ha dit aixó? ¿quí s'  
atrevirá á sostenirho? Un home com jo, que 'm mudo la ca-  
misa dos cops al día, que 'm banyo cada dematí, que gasto  
guants de color de llet de cabra... ¿un home com jo pot  
portar res brut?—  
Altres se las enfilan d' una manera distinta y 's miran lo  
negoci pel cantó serio.  
—Senyor daixonsas—d' un diputat que ha comparègut  
ab un' acta molt poch curiosa—senyor daixonsas, ¿no es de  
la comissió vosté?  
—¿Qué se li ofereix?  
—¿D' un que tracten de declararme bruta l' acta?  
—Ay, sí, senyor! Es indispensable: vé d' un modo que no  
's pot mirar.  
—Pero ¿li sembla si la aprobará 'l Congrés?  
—Ho dupto... es un' acta gravissima...  
—Si qu' estém frescos, donchs. Després que la elecció  
'm costa tants diners y disgustos, no faltaria sino que me 'n  
hagués d' entornar á casa ab l' acta entre cap y coll.  
—Pues crech qu' es lo més probable...  
—Ah! Donchs jo no ho comportaré. Si l' acta no es bona,  
que 'm tornin los quartos.—  
Entre tant, la bugada-parlamentaria segueix lo seu curs  
acompassat, y á copia de sabó, benzina y raspaduras, las  
tacas van desapareixent y las actas se van aprobant.  
Los cinch diputats per Barcelona ja tenen lo visto bueno  
en las sevas.  
En Cánovas també la té revalidada, en Martos també, en  
Pidal també... es dir, tots los grans homes.  
No més hi falta en Puig y Valls.  
L' acta de Gracia es dura de pelar y no hi ha lleixiu ni  
gas que la neteji.  
Vejin si es bruta, que un diputat de la comissió que se la  
va endur á casa pera examinarla ab calma saben ahont la  
va colocar perque no li embrutés lo pis?  
En un reconent de las escumbrarias.  
Y quan la llegeix, d' un que tomba 'ls fulls ab los molls.

FANTASTICH.



ER si resulta cert qu' estém en vi-  
gilias de una crisis ministerial ó  
una reforma de ministeri, desd' ara  
m' atreveixo á donar un bon con-  
sell á D. Antón.  
Com que de totes maneres li se-  
ria molt difícil prescindir del Duch  
de Tetuán y de 'n Fabié, só pena  
de enemistarse ab lo general que  
talla 'l bacallá, pot donar un caràcter més homogéneo al  
ministeri, fent lo que vaig á dirli.  
Primer: dimiteix á n' en Silvela, á n' en Cos-Gayón,  
y al general Azcárraga.  
Y segón: pel ministeri de la Governació nombra al  
Agüelo Pantorrilles; pel ministeri de Hisenda á n' en  
Pep dels Ous, y pel ministeri de la Guerra á Muley So-  
lessio 'l de las garrotadas.  
Ab lo qual tindrem govern per días; un govern fort y  
de punta.  
Escriuhen de Madrid:  
Trobantse l' eminent Castelar en lo Saló de Conferen-  
cias, li preguntaren qué li semblava la part del discufs  
de la Corona, relativa al manteniment de las reformas  
democráticas.  
—Me sembla molt bé—respongué ab vivesa—puig veig  
que las vostras institucions se veuhen obligadas á anar

de brasset ab la democracia, sentarse á la seva taula, y  
fins beure lo vi peleón en un mateix got.  
¡Molt bé! Ara no més falta saber qui paga 'l vi.  
Ja no més falta que á la isla de Cuba succeheixi lo que  
molts temen: que vingan ocurrencias desagradables de  
aquellas que imposan á la mare patria inmensos sacrifi-  
cis en diners y en sanch.  
Llavoras lo Sr. Fabié, qu' está demostrant qu' en las  
qüestions ds Cuba no hi entén pilota, podrá demanar la  
cessantia y retirarse tranquilament á la seva farmacia,  
exclamant:  
—He pogut no ser un gran ministre: pero ningú 'm  
negará que he sigut un gran apotecari. Un sol pegat  
que vaig fer, m' ha valgut un virolari de trenta mil rals  
cada any.  
Se queixan los pagesos de las inmediacions de Zara-  
gossa de una gran irrupció de corbs que devastan aquells  
camps, descolgan las llevors, y tot ho tiran á perdre.  
Ja quan se va reunir lo Congrés católich, vaig témer  
una desgracia.  
Ara veig qu' es cert: corbs cridan corbs. Y si 'ls uns  
fan mal, los altres més.  
En Romero Robledo 's proposa modificar essencial-  
ment la táctica que havia seguit fins ara.  
—Ja no vull fer més discursos—contan que ha dit—  
lo dia que torni á parlar, ja fins s' haurá olvidat lo metall  
de la mèva veu.  
Al últim ha comprés la veritat qu' enclou aquell ada-  
gi: «A só de tabals no s' agafan llebras.»  
Pero n' hi ha un altre que diu: «Qui no plora no mama.»  
De modo, que pel minyó,  
mal si parla, mal si calla,  
mal si está quiet, mal si balla...  
sempre mal... ¡sempre pitjól!...  
Lo rey de Italia ha fet indicacions als seus ministres,  
en lo sentit de rebaixarse 'l sou que com á monarca per-  
cibeix.  
Es lo que haurian de fer tots los reys.  
De aquesta manera 'l dia que 's trobin en lo cas d'  
empendre certs viatjes dels quals no poden prescindir,  
no anirán tan carregats.  
La discussió de las actas ha comensat per la de Mur-  
cia, per qual circumscripció va ser elegit lo mónstruo.  
Durant la discussió va revelar-se un fet altament curiós.  
En un colegi van ser tancadas las portas, obligantse als  
electors á votar per una finestra.  
Ja ho veuhen. Los mateixos conservadors senyalan lo  
camí qu' hem de seguir.  
Quan trobem las portas tancadas, pit y fora, y vinga  
saltar per la finestra.  
A Fransa ha comensat una campanya enérgica contra  
'ls vins espanyols més ó menos enguixats.  
No hi ha remey. Lo negoci dels vins es totalment al  
revés del joch del billar. Ab lo negoci dels vins, quan s'  
enguixa es quan se fa la gran espiñada.  
Entre en Gamazo y en Puigcerver, que dintre del par-  
tit fusionista eran rivals per lo que toca á las qüestions  
económicas, s' han establert corrents de armonia y bo-  
nas inteligencias.  
Desgraciadament las inteligencias han vingut tart.  
Cayguda la fusió, en Puigcerver y en Gamazo 'm fan  
l' efecte de dos cadavers enterrats en un mateix ninxo.  
Per enemichs que hajan sigut, no tingan por que 's  
barallin.  
¿Saben tota aquella gresca del Duch de Orleans, que  
se 'n va anar á Paris ab la excusa de que volia ferse sol-  
dat y servir á la seva patria? ¿Se 'n recordan? Donchs  
tot alló era pura comedia.  
Lo tal Duch de Orleans ja tenia una gran afició al ran-  
xo... aixó es induptable; pero 'l ranxo del Petit Duch  
no es lo que reparteixen als quartels... res de aixó: 'l seu  
ranxo tenia la forma atractiva y seductora de una cantant  
molt guapa, que llavoras treballava en un dels teatros de  
Paris.  
L' olor de formatje va fer que aquest gat dels frares se  
transformés en rata, y que la rata caygués á la ratera.  
Després de la presó, seguida del indult, y després de  
haver sigut transportat á la frontera, 'l Petit Duch ha  
ensenyat las orellas.  
Y ha enviat á passeig á la seva cosineta, que volia  
pescarlo per marit, y s' ha tret del davant al seu papà,  
que no feya més que predicarlo, y ab tot lo salero del  
mon, ha tirat la capa al toro.  
De manera, que avuy lo tenen cusit á las faldillas de  
la cantant, recorrent ab ella las principals ciutats d' Eu-  
ropa, presentantse per tot arreu al seu costat, sens temor  
al que pujan dir... en una paraula, fent mérits més que  
suficients perque 'l proclamín, ja que no rey de Fransa,  
rey dels aixalabrats.  
Ell no podrà ocupar lo trono; pero 'l titol de tronera,  
ningú li disputa.



**ENDEVINALLAS**

**XARADA.**

A Donya

Hu-quarta Prima-dos-tres.

TOTAL.

Ab los datos, car lector,  
que fins aquí hi he expressat,  
podrás trobarne lo nom  
de catalana ciutat.

**ENDEVINALLA** CANDOR SALOMÉ.

En un punt mon sér comensa  
y en un punt t' de acabar.  
Aquell que acerti món nom  
sols ne dirá la meytat.

**TRENCA-CLOSCAS.** BERNAT XINXOLA.

MANELET CARRERAS TOCA.

VERA.

Formar ab aquestas lletras los apellidos de tres impor-  
tants republicans.

**ROMBO.** PAGÉS DE GRACIA.

Primera ratlla vertical y horisontal: vocal.—Segona:  
utensili culinari.—Tercera: carrera artística.—Quarta: ofici.  
—Quinta: espectacle públich.—Sexta: lo que t' el pobre.—  
Séptima: consonant.

**GEROGLÍFICH.** XANIGOTS.

D. I  
MOLTI  
RAOOO  
D. I

**CORRESPONDENCIA PARTICULAR.**

Ciudadans J. Palmer y Pagés, Sor Ana, S. Roig Pou, J. dels Cas-  
tells, Mr. Renaud, J. Giné y March, T. Cuxart, Kis-Me-Kik, Un A.  
Vendrellench, J. Domenech, Un Fressas Igualadí, J. Florensa, M.  
Jordana, Un Rich, J. M. Feliu, Emilio Ll y Pl, C. Ravell y J. Barra-  
buts.—Lo que 'ns envian aquesta semana no fa per casa.  
Ciudadans F. Isern, Un incógnit, J. Espel y Palou, U. Salom, A. C.  
y Barretina, F. Refran, Tanet de Sant Pol, P. V. Botiguer, R. Torra  
R., R. Maristany, F. A. Misericorn, y Dominengo Bartrinanga.—In-  
sertaré alguna cosa de lo que 'ns remeten.  
G. O. (Meixar) y R. P. (Granadella): La semana próxima parlarem  
del assumpto que 'ns notifican.—J. O. (La Riba): Me sembla que als  
culpables de lo que vosté indica la millor manera de castigarlos se-  
ria no ab sueltos en los periódichs, sino fentne un escarment.—An-  
tonet del Corral: Va bé.—Pepet del Vendrell: La primera 'ns agrada;  
la segona no.—D. Bartrina: Aceptém la poesia.—J. F. G. (Gavires):  
Idem la de vosté.—L. Vilarrubia: Lo retrato no oferiria interés al  
lector.—J. Abril Virgili: Dat l' assumpto de la composició, aquesta  
resulta massa entonada.—S. R. P. C. y J. F. (Alp): Si no s' explican  
més clar, no 'ls enteném.—M. Gardó Ferrer: La composició está plena  
de incorreccions.—J. Tallada: La de vosté va bé.—Piripichio: No po-  
dém respóndreli respecte á las de la semana passada, perque van  
anar al covre: respecte als sonets de aquesta semana lo que no 'ns  
agrada prou es l' assumpto.—A. Salabert Balaguer: Las composicions  
son fluydas: aprofitaré sols alguns retrans.—R. Alfons: Gracias per  
l' envió.—B. Aguiló: La poesia no 'ns va prou bé: es molt incorrecta.  
—Ll. Milla: Sentim que per havernos enterat de la seva carta quan  
ja 'l número havia entrat en máquina, no l' haguém pogut com-  
ploure.—La composició la trobem molt desigual: envihin un' altra.  
—R. Ojeda Lopez: L' article manseja.—A. Llimoner: Aceptem ab  
gust lo seu treball.—Ben: Idem lo sonet que 'ns envia.—R. Alonso:  
Correjtida tal com está, va bé.—Just Aleix: Gracias mil per l' article.

**Medicaments del Dr. WOOM**

**Aixerop lactífich,**  
per aumentar la cantitat y millorar la qualitat de la llet. Utilíssim per mares y didas.

**Aixerop pectoral,**  
pera curar tota classe de tos.

**Aixerop antidiarreich-estomacal,**  
per curar las diarreas y malalties de ventrell

ÚNICH DEPÓSIT:  
**AIXEROPERIA**  
DEL  
**DR. GENER**  
Petritxol, 2, Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Muñ, 20.  
Barcelona: Imp. de Lluís Tasso, Arch del Teatro, 21 y 22.

LA SITUACIÓ DE CUBA.



Sobre Cuba que naufraga  
un aligot s' hi cerneix...;

Espanyols, visquem alerta:  
«¡La Habana se va a perder!...»